

СЕКЦІЯ «ЗАГАЛЬНОПРАВОВИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ НАУК»

УДК 351.82

Арабаджієв Д.Ю.,¹ Мороховський В.О.²

¹ д-р політ. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. Ю-216 НУ «Запорізька політехніка»

ПОЛІТИЧНА ПОВЕДІНКА В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Актуальність обраної теми обумовлена тим, що політична поведінка має досить великий вплив на політичне життя в цілому та вплив на державний апарат, оскільки, саме політична поведінка сприяє, або ж нормальному функціонуванню політичної системи, або ж підривати політичний режим. В середині ХХ століття одними із «піонерів» вивчення політичної поведінки були американські дослідники П. Ларазсфельд та Б. Берельсон. В першу чергу цих дослідників цікавила не політична поведінка в цілому, а поведінка соціуму у виборчий період, саме електоральну поведінку, тобто поведінку людей, які є учасниками виборчого процесу. Займаючись вивченням цього питання дослідники прийшли до висновку, що існує традиційна поведінка (пов'язана з тим, що людина яка проживає наприклад на території штату Техас може автоматично віддати голос за республіканську партію, тому що так голосували його предки), також існує індивідуальна прихильність (прихильність виборця до окремого кандидату) або вирішення проблем (прихильність до кандидата, який ставить перед собою завдання вирішення тих чи інших проблем, які цікавлять електорат) [2, с. 14].

Також питанням вивчення політичної поведінки займалися такі дослідники, як Л. Боголюбов «Вчинки та дії суб'єктів політики, які характеризують його взаємодію із соціальним середовищем та різними соціально – політичними силами», Р. Мухаєв «Всі форми політичної активності й абсентеїзму (аполітичності), як лояльні, конструктивні, так і протестні дії по відношенню до діючого режиму; індивідуальні і масові виступи і т.д.», А. Мельвіль «Сукупність проявлення зовнішньої та внутрішньої активності інституціональних та неінституціональних, індивідуальних та групових акторів» [3, с. 287]. Зазначимо, що політична поведінка це реакція політичних та соціальних суб'єктів на роль та функціонування політичної системи та в цілому державного апарату. Говорячи простими словами це взаємодія осіб, груп, спільнот з навколишнім середовищем, а конкретніше з політичною сферою життя суспільства, тобто будь – яку взаємодію с політичною сферою ми можемо називати політичною поведінкою, це в більшому відноситься до психологічної характеристики.

В інформаційному суспільстві особа все частіше має проблеми у визначенні власних цінностей, життєвих цілей та пріоритетів на майбутнє, вона стає байдужою до суспільно-політичних проблем, вимоги до політиків зумовлюються утилітарними інтересами – низькі ціни, збільшення зарплат та пенсій, соціальних виплат [1, с. 75]. Зміни, котрі відбуваються у всіх сферах суспільного життя, все більше набувають індивідуалізованого характеру, наслідком яких є некерована та ірраціональна політична поведінка, що нерідко виявляється у спонтанних політичних акціях, протестах.

Таким чином, вивчення політичної поведінки дає змогу об'єктивно оцінювати явища, які пов'язані з реагуванням суб'єктів політики на політичні явища, обставини, які заподіяні політичним середовищем. Вивчення цього поняття дає більшу змогу зрозуміти та зосередити увагу на різноманітних діях суб'єктів, які спрямовані на реалізацію тієї чи іншої мети. Отже, підводячи підсумок зазначимо, що формальна участь має на меті утримувати соціальний конфлікт у існуючій політичній системі, щоб політичний порядок залишався стабільним, інакшею чиною, яке не може бути спрямоване на існуючі політичні структури, може не лише проводити зміни в політиці [4, с. 377], але й оскаржувати сам політичний порядок. політична поведінка також охоплює дослідження бездіяльності та апатії, а також аналіз політичних ідеологій, цінностей та поглядів як основи участі та неучасті у політичній сфері.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Арабаджиев Д.Ю., Сергієнко Т.І. Особливості розвитку сучасного інформаційного суспільства в Україні в умовах політичної конфліктності // The 2 nd International scientific and practical conference «Scientific achievements of modern society» (October 9-11, 2019) Cognum Publishing House, Liverpool, United Kingdom. 2019. С.74-79.

2. Висоцька О.Є. Процес індивідуалізації як визначальна тенденція у сучасному суспільстві // Збірник наукових праць : Філософські проблеми освіти. 2011. №1. С. 13-22.

3. Свідерська О. Масова політична поведінка в індивідуалізованому суспільстві // Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії. 2013. Вип. 3. С. 286-294.

4. Сергієнко Т.І. Теоретико-методологічні підходи до розуміння політичної ідеології та її вплив на розвиток суспільства // The 4th International scientific and practical conference «Science, society, education: topical issues and development prospects» (March 16-17, 2020) SPC «Sci-conf.com.ua», Kharkiv, Ukraine. 2020. С. 376-380.